

nægte dette; men jeg vil meget stærkt understrege, at de dog ogsaa har faaet meget stærk Tilslutning fra alle Samfundslag i vort Land. Jeg vil minde om den Række af Underskrifter, saa vel af Foreningsrepræsentanter som af Repræsentanter for forskellige Institutioner, der har givet dette Krav deres Tilslutning, saaledes at man ikke kan sige, at det er et ensidigt Krav fra Motorfolkene, men i Virkeligheden et Samfundskrav. Jeg hilser derfor for mit Vedkommende med Glæde, at den højtærede Minister har fremsat Lovforslaget om Færdselsbroen, selv om jeg mener, at det maaske af Hensyn til de Motorlovsforslag, der i en nær Fremtid skal frem, og den Motorafgift, der dér foreslaas, havde været heldigt, om dette Lovforslag var blevet forelagt her sammen med disse Motorlovsforslag. Men jeg har forstaaet det saaledes, at Ministeren har fremsat Lovforslaget om en Færdselsbro paa dette Tidspunkt, fordi han ikke har villet bidrage til at øge Arbejdsløsheden herhjemme, ved at man muligvis kunde komme til at standse de paabegyndte Arbejder ved Jernbanebroen. For saa vidt mener jeg, at den højtærede Minister selvfølgelig har handlet rigtigt.

Hvad jeg har udtalt om den Paragraf, som fastslaar Færdselsbroen, kan jeg desværre ikke udtale om Ministerens Forslag om en Gummiafgift til Bestridelse af Udgifterne. Naar dette bl. a. begrundes med, at Motorfolkene har sagt, at de vil betale Færdselsbroen, tror jeg dog, at man skal se efter, hvad det er, Motorfolkene har sagt i denne Erklæring af — saa vidt jeg husker — 1924. De udtaler dér, at de har den Opfattelse, at Motorafgiften herhjemme er saa høj, at man af den kunde tage et Beløb til Dækning af Udgifterne ved Bygningen af Færdselsbroen. Jeg mener ikke, at dette er det samme som at sige, at de vil betale Broen. Hvor der er en Villie, vil der dog ogsaa nok vise sig en Vej, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister, som skal have megen Tak, fordi han har fremsat dette Lovforslag, vil vise sig forhandlingsvillig, naar vi kommer til en Forhandling om Fremskaffelse af Midlerne til Broens Bygning, og at vi i Løbet af forholdsvis kort Tid maa kunne naa til Enighed her i den høje Rigsdag om at paabegynde Arbejdet paa en Færdselsbro, da jeg tror, at man derved vil faa det for hele Samfundet bedste Resultat.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for Partierne for det Tilsagn, som hver især har givet om Partiernes velvillige

Medvirkning til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag, og ogsaa de øvrige Talere — alene maaske med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen —, der ligeledes har udtalt Velvillie overfor Broen, om end der har været adskillig Meningsforskel med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Pengene skal tilvejebringes, ikke blot til Brobygningen, men ogsaa til den senere Forrentning og Afskrivning. Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og, saa vidt jeg forstod, ogsaa det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har indtaget en Særstilling, idet de ikke blot ikke har ment at kunne anbefale Bygningen af en Færdselsbro, men endogsaa har henstillet, at Bygningen af den allerede vedtagne Jernbanebro bliver stillet i Bero i nogle Aar under Hensyn til Landets vanskelige økonomiske Forhold. Til dette Spørgsmaal om at stille Jernbanebroens Bygning i Bero vil jeg gerne sige, at jeg kan ikke tjene de ærede Medlemmer i at fremsætte Forslag i saa Henseende, thi jeg er fremdeles af den Anskuelse, at det ikke blot er en besparende Foranstaltning for Statsbanernes Driftsøkonomi at faa disse Anlæg udført, men det er tillige min Overbevisning, at med de Udbydelser, der allerede har fundet Sted, de Arbejder, der allerede er sat i Gang, vil det være en endnu daarligere Økonomi at standse de paabegyndte Jordarbejder. Det maa nemlig erindres her, at det ikke alene drejer sig om Bygningen af selve Broen, men det drejer sig ogsaa om Udførelse af tilsluttende Anlæg til Beløb, som ligger langt over, hvad Bygningen af selve Broen vil andrage.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen fremkom med det Spørgsmaal, om Statsbanerne ikke kunde sætte Færger i Gang for at hjælpe Motorkøretøjer over Lille Bælt ved de store Højtider, naar de private Færgeanlæg ikke paa fyldestgørende Maade kunde bestride Trafikken. Jeg vil dertil sige, at til daglig anvendes der to Færger til Overførelse af Togene ved Lille Bælt, og en tredie Færge ligger opfyret som Reserve, men dog uden fuld Besætning. Ved Højtiderne derimod er alle de tre Færger opfyret og sat i Gang, og meget ofte — selvfølgelig under Hensyn til, hvilken Højtid det drejer sig om — er ogsaa en fjerde Færge opfyret og har ogsaa Besætning, men flere Færger er det vanskeligt at have i Drift ved Lille Bælts Overfarten, ogsaa af Hensyn til Manøvreringen. Det er min Overbevisning, at der vil være Plads til adskillige Automobileer paa flere